Nascuda a Tortosa el 1964, Carme Gilabert és llicenciada en Art i museòloga i dirigeix l'Ecomuseu-Farinera de Castelló d'Empúries des de l'any 1998

"Ser una secció del Museu de la Ciència és com assolir l'ISO"

Josep M. Bernils | CASTELLÓ D'E.

CARME GILABERT. La directora de la Farinera creu que el turisme industrial s'ha posat de moda en els darrers anys BERNILS

Què representa esdevenir una secció del Museu de la Ciència de Catalunya?
L'Ecomuseu-Farinera de Castelló d'Empúries ja formava part des de l'any 1997 del Sistema Territorial del Museu Nacional de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya (MNACTEC) com a col·laboradors. La nova Llei de Museus va crear la figura dels museus nacionals i tota una normativa al seu entorn. En el nostre cas fa un any vàrem ser registrats oficialment com a museu i a partir d'aleshores es van iniciar les gestions per ser considerats com una secció d'un dels grans museus nacionals. Això suposa una etiqueta de qualitat, haver pujat de categoria, per dir-ho d'alguna forma. I si estiguéssim parlant d'una empresa, doncs seria com haver assolir l'ISO de qualitat.

A efectes pràctics, què suposa?
D'entrada que estem coordinats amb el museu nacional, que rebem ajudes econòmiques per a les despeses de funcionament juntament amb assistència tècnica i d'organització i suport a tots els treballs de restauració i documentació que endeguem. A la pràctica, fins ara, com a components del Sistema Territorial de MNACTETC, ja ho teníem gairebé tot, però a banda del reconeixement oficial que representa, tenim accés a moltes més ajudes econòmiques i això lògicament és molt important. Els directors dels museus ens reunim periòdicament i treballem en diferents comissions per aprofitar sinergies. Des de la Farinera, per exemple, coordinem tot allò que fa referència al programa de ciència, investigació, sostenibilitat i salut de tots els museus.

A banda d'això la Farinera també està integrada dins la Xarxa de Turisme Industrial de Catalunya, quines diferències hi ha amb els altres?
La Xarxa aplega vint municipis de Catalunya que disposen de patrimoni industrial per exhibir, formin part o no del Museu de la Ciència. En aquests moments estem endegant un pla de dinamització de tota aquesta oferta amb una pàgina web renovada i un joc *on-line*, que consisteix en l'anomenat *geochating* o la recerca d'un tresor virtual que tenim amagat.

En els darrers anys ha experimentat un creixement tot allò relacionat amb el turisme industrial, podríem dir que s'ha posat de moda?
En l'àmbit educatiu està clar s'ha introduït molt més que anys enrere. La ciència i la tècnica són una matèria curricular important i aquest tipus de museus som molts didàctics. Tots plegats hem tingut una gran vocació didàctica, els tenim molts pensats de cara a les escoles i, per tant, en general, tots ells són de molt bon visitar. A més, oferim diversos tallers que són un bon complement a la visita. Tot plegat amb ajudes de la Diputació de Girona i el Consell Comarcal de l'Alt Empordà que fan molt assequible l'estada.

I el turisme industrial?
Crec que passa una mica com el turisme cultural, que s'ha revalorit-zat moltíssim. En el llibre de visites registrem comentaris ben curiosos de gent que han quedat gratament sorpresos després de recórrer les diferents sales de la Farinera, no s'ho esperaven. Crec que ara s'entén el valor i el pes que han tingut per a la història del país aquest tipus d'indústries.

Quants visitants van rebre l'any passat?
Exactament, 9.418. En relació a l'any anterior representa un augment del 76%, però és una dada que pot prestar a equívocs perquè el 2007 vàrem estar un temps en obres de rehabilitació i tot i que no es van tancar les obres, és evident que això va restar públic. D'altra banda, l'any passat, durant un cap de setmana del mes d'octubre, l'Ecomuseu va formar part de la Ruta de l'Art que es va organitzar a Castelló i això va ser un suplement afegit de visitants.

→ JOC 'ON-LINE'
"VOLEM QUE 'EL PAÍS DELS FARINERS' SIGUI UNA FINESTRA D'ENTRADA AL MUSEU"

→ VISITANTS
"QUEDEN SORPRESOS DE LA FARINERA. L'ANY PASSAT EN VÀREM REBRE 9.418"

L'exposició temporal sobre els molins fariners de l'Alt Empordà és un atractiu afegit. Serà itinerant?
És de creació pròpia i ha servit per obrir la sala temporal d'exposicions i dotar-la d'un contingut creiem que molt atractiu. S'haurà exhibit durant gairebé un any –finalitza el 31 de maig vinent– i quedarà en els nostres fons, però de moment no la podem fer itinerant per la comarca. Durant tot l'estiu presentarem una exposició del Museu de la Ciència i més endavant una sobre turisme industrial. De producció pròpia estem treballant en el tema dels cortals, però encara no podem dir quan es podrà oferir.

La principal novetat d'aquest any és el joc 'on-line'?
Actualment el tenim en període de proves, esperant que pel 18 de maig, Dia Internacional dels Museus, es pugui presentar formalment. Des de l'Ecomuseu-Farinera estem elaborant una web molt més dinàmica per tal d'aprofitar el segment dels internautes, que potser no ens visitaran mai però que a través de la xarxa ens poden conèixer i accedir a alguns dels nostres continguts. És a dir, estem passant d'una pàgina web estàtica a una de dinàmica. Volem que sigui una finestra d'entrada al museu i, lògicament, havíem de tenir un ham, en aquest cas un joc interactiu que s'anomenarà "El país del fariners". Es tracta de donar a conèixer el procés d'elaboració del pa de forma integral, des de la plantació de blat fins a la fabricació de la farina i el forn per produir pa, pastissos o galetes. Creiem que serà un joc molt atractiu i que, a més, permetrà que tot aquells que hi participin puguin enviar la recepta d'elaboració d'un pastís a un amic seu, a través d'un correu electrònic.

Quins altres projectes tenen?
Doncs ens volem acollir a la tercera fase del FEDER (Fons de Desenvolupament Europeus) per executar la tercera fase del nostre projecte museogràfic i que consistirà a habilitar un espai per fer conèixer, de forma didàctica, tot el procés del blat, des de les plantacions i les tècniques agrícoles fins al seu desenvolupament alimentari i totes les implicacions socials. ■